



GAVUCHEB

Galerie výtvarného umění v Chebu
Galerie der bildenden Kunst in Eger
září – prosinec 2020
September – Dezember 2020

Jiří Načeradský, Podle fotografie / Nach der Fotografie

GAVU – Velká galerie / Grosse Galerie
10. 9. 2020–3. 1. 2021
Kurátor / Kurator Marcel Fišer
Vernisáž ve středu 9. září v 17.00.
Komentovaná prohlídka ve středu 16. září v 17.00.
Přednáška M. Fišera o autorovi ve středu 14. října v 17.00.



Portrét mladého muže / Porträt eines jungen Mannes, 1967, olej na plátně / Öl auf Leinwand, 130 x 145,5 cm, Východočeská galerie v Pardubicích

Veronika Holcová, Kanada 2015–2019

GAVU – Malá galerie / Kleine Galerie
10. 9. 2020–22. 11. 2021
Kurátor / Kurator Marcel Fišer
Vernisáž ve středu 9. září v 17.00.



Společník / Genosse, 2017, akryl, olej na plátně / Acryl, Öl auf Lnw., 40 x 35 cm

A. V. Hrska, Model v pose Venuše / Modell in der Pose der Venus, 1924

GAVU – Opus magnum
10. 9. 2020–17. 1. 2021
Kurátor / Kurator David Chaloupka
Vernisáž ve středu 9. září v 17.00.
9. prosince v 17.00 přednáška D. Chaloupky o autorovi.



Model v pose Venuše / Modell in der Pose der Venus, 1924, olej na plátně / Öl auf Lnw., 156 x 122 cm, rodinná sbírka / Familiensammlung

Osobní výběr VIII – chebská výtvarná skupina CHEVYS / Die persönliche Auswahl VIII – Künstlergruppe CHEVYS

GAVU – Výstava z depozitáře / Ausstellung aus dem Depot
8. 10. 2020–24. 1. 2021
Kurátor / Kurator Marcel Fišer



Ladislav Čepelák, Píják / Der Trinker, ze souboru Hospody / aus dem Zyklus Wirtshäuser, 1960, lep./ Radierung, 38 x 31 cm

Výstava je úzce vymezenou sondou do tvorby Jiřího Načeradského (1939–2014). Zabývá se autorovým vztahem k fotografii, ústředním problémem jeho tvorby v závěru 60. a na začátku 70. let. Zahnuje tedy i obrazy z roku 1967, představující jeho největší přínos českému umění, které jsou už od doby svého vzniku opakovaně vřazovány do mezinárodního kontextu. Podnětem výstavy byl objev konvolutu výstřižků a fotografií v umělcově pozůstalosti, které mu v letech 1967 až 1974 sloužily jako výchozí materiál pro jeho obrazy. V konfrontaci s předlohami detailně zkoumal metody a strategie Načeradského malby, stejně jako povahu obrazových zdrojů, s nimiž pracoval. Ty si někdy vybíral pro jejich vizuální zajímavost, jak o tom hovořil v řadě rozhovorů, překvapivě se tu však často objevují i snímky zcela banální, nezajímavé, drobné a téměř nečitelné. Díky tomuto analytickému přístupu můžeme korigovat určité názory, které přetrvávají v uměleckohistorické literatuře, jež svými výroky živil i sám autor, ale také zpřesňovat datace a názvy, odvozené od zobrazených témat.

Die Ausstellung beschränkt sich auf einen eng begrenzten Bereich des Schaffens von Jiří Načeradský (1939–2014). Sie befasst sich mit dem Verhältnis des Autors zur Fotografie, dem zentralen Problem seines Schaffens zum Ende der 1960er und zu Beginn der 1970er Jahre. Sie bezieht also auch die Bilder aus dem Jahr 1967 ein, die seinen bedeutendsten Beitrag zur tschechischen Kunst darstellen und die schon vom Zeitpunkt ihrer Entstehung an wiederholt in den internationalen Kontext eingeordnet wurden. Anlass für die Ausstellung war die Entdeckung eines Konvoluts von Zeitungsausschnitten und Fotografien im Nachlass des Künstlers, die ihm in den Jahren 1967–1974 als Ausgangsmaterial für seine Bilder dienten. In der Konfrontation mit den Vorlagen werden detailliert die Methoden und Strategien von Načeradskýs Malerei untersucht, ebenso wie der Charakter der Bildquellen, mit denen er arbeitet.

Veronika Holcová (*1973) se po absolutoriu pražské Akademie na konci 90. let stala výraznou solitérní osobností své generace. Ve své malbě si velmi záhy našla originální polohu, kterou zachovává až dodnes, působící zcela současně, a zároveň prostoupenou tradicí. V jejích obrazech najdeme formální i obsahové odkazy na různá historická období od rokokového dekorativismu, přes romantické krajinářství, symbolismus, surrealismus až třeba po art brut a tvorbu spiritistů. V roce 2015 se odstěhovala do Kanady, kde strávila následující čtyři roky, a tento pobyt je tématem chebské výstavy. Zpočátku se zde cítila izolována a obtížně se vyrovnávala s radikální změnou. Nakonec to však pojala jako výzvu k experimentu a možnost prozkoumat něco nového. Evropská zátěž se v prvním roce pobytu ještě projevila v sérii temných krajin. Pomalu však nasávala dojmy z širé krajiny a oblohy, ze zdejších jedinečných barev a světla. Obrazy získaly divočejší kolorit a krajiny abstraktnější podobu, korespondující s kanadskými rovinami. Nekonečné zimní dny také dodaly jejím deníkovým kresbám, které vytváří už od roku 1997, detailnější charakter. Na výstavě je i několik stěžejních obrazů, ke kterým se vážou silné příběhy. Podle autorky je však není nutné znát, stačí se jen dívat a zkusit se v nich na chvíli ztratit.

Veronika Holcová (*1973) wurde nach dem Abschluss der Prager Kunstakademie gegen Ende der 1990er Jahre zu einer markanten solitären Persönlichkeit ihrer Generation. In ihrer Malerei fand sie sehr bald eine originelle Position, die sie bis heute beibehält, welche völlig modern wirkt und zugleich von der Tradition durchdrungen ist. In ihren Bildern finden wir formale und auch inhaltliche Verweise auf verschiedene historische Epochen, vom Dekorativismus des Rokoko, über die Landschaftsmalerei der Romantik, den Symbolismus, den Surrealismus bis hin zur Art brut und zu dem Schaffen der Spiritisten. Im Jahr 2015 zog sie nach Kanada, wo sie die folgenden vier Jahre verbrachte, und dieser Aufenthalt ist das Thema unserer Ausstellung in Eger.

Alexandr Vladimír Hrska (1890–1954) se po studiu na pražské Akademii prosadil jako scénograf. V roce 1916 se oženil s Marií Machoňovou, sestrou architekta Ladislava Machoňe. Při angažmá v Brně se na sklonku roku 1921 seznámil s tanečnicí Zdenkou Podhajskou (1901–1991). Vztah zralého malíře a mladičké dívky brzy přerostl ve vzájemnou vášeň. Přestože v roce 1922 Hrskova manželka vztah odhalila a malíř ho slíbil ukončit, oba milenci se ještě nějaký čas stýkali. Svědčí o tom i rozměrná malba Model v pose Venuše z roku 1924, v níž Podhajskou zachytil v parafrazi Botticelliho Zrození Venuše. Hlavním důvodem konce jejich vztahu však byla úspěšná mezinárodní kariéra Zdenky Podhajské, která ji natrvalo odvedla z Prahy. Odešla do Paříže, kde se stýkala s řadou českých umělců včetně Bohuslava Martinů, který působil jako korepetitor v její taneční škole. Seznámila se zde s futuristy a od roku 1924 tančila v pantomimách Enrica Prampoliniho, s jehož souborem Teatro della Pantomima Futurista objela řadu evropských metropolí.

Alexandr Vladimír Hrska (1890–1954) machte nach dem Studium an der Prager Kunstakademie eine Karriere als Bühnenbildner. Im Jahr 1916 heiratete er Marie Machoňová, die Schwester des Architekten Ladislav Machoň. Bei einem Engagement in Brünn gegen Ende des Jahres 1921 lernte er die Tänzerin Zdenka Podhajská (1901–1991) kennen. Die Beziehung des reifen Malers zu dem jungen Mädchens entwickelte sich bald zu einer gegenseitigen Leidenschaft, und in vielen seiner Werke hielt er ihr Gesicht fest. Das persönlichste Werk ist das groß dimensionierte Gemälde Modell in der Pose der Venus, in dem er Botticellis Geburt der Venus paraphrasierte. Zur Entstehungszeit des Bildes, als die Beziehung bereits im Abklingen war, hatte Zdenka Podhajská schon eine erfolgreiche internationale Karriere angetreten. Sie ließ sich in Paris nieder, wo sie mit einer Reihe tschechischer Künstler verkehrte, unter anderen auch mit Bohuslav Martinů, der als Korepetitor in ihrer Tanzschule wirkte. Sie machte hier die Bekanntschaft der Futuristen und vom Jahr 1924 an tanzte sie in den Pantomimen Enrico Prampolinis. Später bereiste sie mit dessen Ensemble Teatro della Pantomima Futurista eine Reihe europäischer Metropolen.

Jeden sál stálé expozice je věnován proměnným výstavám z galerijních sbírek. Kromě těch monografických je tu jednou ročně prezentována výstava z cyklu Osobní výběr, kdy díla z depozitáře vybírají jednotlivé osobnosti nebo i skupiny. V minulosti to byli zaměstnanci galerie, členové galerijního klubu nebo výtvarného kroužku při gymnáziu, nyní několik amatérských výtvarníků, kteří se v roce 2005 sdružili do skupiny nazvané CHEVYS, což je akronym spojené Chebská výtvarná skupina. Letošní výstava se bude od těch předchozích lišit v tom, že vedle vybraných děl z galerijní sbírky představí každý i jednu práci svou. Členové skupiny Josef Fleischman, Jana Gajdová, Karel Matoušek, Stanislav Strmeň, Vlasta Šlégrová a Zdeněk Štauber si ze sbírky vybrali díla Mikuláše Medka, Richarda Wiesnera, Aloise Čepeláka, Květa Válové a Františka Kavána, která motivicky nebo žánrově odpovídají jejich obrazům.

Einer der Säle der Galerie ist Wechselausstellungen aus den Sammlungen der Galerie gewidmet. Neben den üblichen monografischen Ausstellungen wird hier einmal im Jahr eine Ausstellung aus dem Zyklus Die persönliche Auswahl präsentiert, wo Werke aus dem Depot von einzelnen Persönlichkeiten oder auch von Gruppen ausgewählt werden. In der Vergangenheit waren das einzelne Mitarbeiter der Galerie, die Mitglieder des Galerieclubs oder eines Kunstzirkels an einem Gymnasium, nun sind es die Handvoll Amateurkünstler, die sich im Jahr 2005 zu der Gruppe mit dem Namen CHEVYS zusammenschlossen haben, was ein Akronym für Chebská výtvarná skupina [Egerer Künstlergruppe] ist. Die Ausstellung heuer wird sich von den vorangegangenen darin unterscheiden, dass neben den ausgewählten Werken aus der Sammlung der Galerie ein jeder auch eine seiner eigenen Arbeiten vorstellt. Die Mitglieder der Gruppe Josef Fleischman, Jana Gajdová, Karel Matoušek, Stanislav Strmeň, Vlasta Šlégrová und Zdeněk Štauber haben sich aus der Sammlung Werke von Mikuláš Medek, Richard Wiesner, Alois Čepelák, Květa Válová und František Kaván ausgesucht, die dem Motiv oder dem Genre nach ihren eigenen Bildern entsprechen.

Daniela Olejníková, Havětník

GAVU – Museum Café
29. 9. 2020–28. 3. 2021

Kurátorka / Kuratorin Veronika Lochmanová



Ze života hmyzu

GAVU – Malá galerie

26. 11. 2020–3. 1. 2021

Kurátorka / Kuratorin Veronika Lochmanová

Vernisáž ve středu 25. listopadu v 17.00.

Adventní pohádkové čtení

Dominikánský klášter (Kamenná ulice), klášterní knihovna, 2. p.

28. listopadu, 5., 12. a 19. prosince, vždy v 15.30.

Roky ve výloze. Sonda do aranžování výkladních skříní v Československu 1955–1989 / Die Jahre im Schaufenster. Zur Gestaltung der Schaufenster in der Tschechoslowakei 1955–1989

Retromuseum – Velký sál / Grosser Saal

5. 11. 2020–25. 4. 2021

Kurátorka / Kuratorin Daniela Kramerová

Vernisáž 4. listopadu v 17.00.

11. listopadu v 17.00 přednáška kurátorky.



FIJO Cheb 1970–2020

Retromuseum – Malý sál / Kleiner Saal

25. 6. 2020–3. 1. 2021

Kurátoři / Kuratoren Marcel Fišer, Jiří Smitek



Klarinetistka chebského orchestru / Klarinetistin des Egerer Orchesters, FIJO 1974

Stálé expozice / Dauerausstellungen



Gotika / Gothik

GAVU – 2. patro / 2. Stock

Galerie výtvarného umění v Chebu / Galerie der bildenden Kunst 1

příspěvková organizace Karlovarského kraje

náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb

T: +420 354 422 450

info@gavu.cz, www.gavu.cz

Retromuseum 2

pobočka Galerie výtvarného umění v Chebu

náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 17, 350 02 Cheb

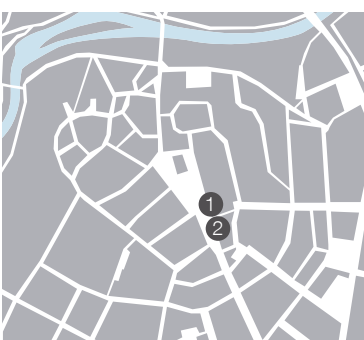
www.retromuseum.cz

Otevřeno / Geöffnet: úterý – neděle / Dienstag – Sonntag 10.00 – 17.00

Vstupné / Eintritt: 80 Kč; 50 Kč (senioři od 60 let, studenti SŠ a VŠ / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre); 10 Kč (žáci ZŠ, studenti SŠ při kolektivní návštěvě / Schüler bis 15 Jahre); zdarma / frei (děti do 6 let, ZTP, ICOM, RG, UHS / Kinder bis 6 Jahre, Behinderte mit Ausweis, ICOM).

Vstupné zahrnuje návštěvu vřech stálých expozic a výstav jak v Galerii výtvarného umění, tak i v Retromuseu. / Der Eintritt fasst alle dauerhafte und temporäre Ausstellungen sowohl in der Galerie der bildenden Kunst, als auch im Retromuseum um.

Přednášky: 50 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma.



Kniha Jiřího Dvořáka Havětník z nakladatelství Baobab, kterou ilustrovala Daniela Olejníková (1986), je volným pokračováním Rostlinopisu stejného autora, jehož ilustrace od Alžbety Zemanové už byly před lety v GAVU Cheb vystaveny. V roce 2015 získala druhé místo v soutěži Nejkrásnější kniha roku v kategorii Literatura pro děti a mládež. A o tři roky později získala kniha stejné ilustrátorky Bydlíme! ve stejné kategorii dokonce cenu hlavní. Havětník je pokračováním Dvořákovy originálního literárního žánru – encyklopedie příběhem. Tématem knihy jsou tentokrát hmyz, plísňe, cizopasnici a různé další nechutné potvory, které nikdo nemá rád, a přece tu jsou. Kromě finálních linorytových ilustrací bude možné na výstavě sledovat vznik od štočku s rytinou až ke konečnému tisku. Obě knihy – Bydlíme! i Havětník – je možno zakoupit v pokladně galerie.

Das Buch von Jiří Dvořák Havětník [Ungezieferium] aus dem Verlag Baobab, das von Daniela Olejníková (1986) illustriert wurde, ist eine freie Fortsetzung des Buches Rostlinopis [Pflanzenkunde] desselben Autors, dessen Illustrationen von Alžbety Zemanová schon vor Jahren in der GAVU Cheb ausgestellt wurden. Im Jahr 2015 belegte Havětník im Wettbewerb Schönstes Buch des Jahres in der Kategorie Literatur für Kinder den zweiten Platz. Havětník ist ein weiteres Beispiel für Dvořáks originelles literarisches Genre – eine Enzyklopädie in Gestalt einer Geschichte. Thema des Buches sind diesmal Ungeziefer, Schimmel, Schmarotzer und verschiedene weitere Biester, die niemand gern hat, die aber doch da sind. Neben den fertigen Illustrationen in der Technik des Linolschnitts kann man in der Ausstellung ihre Entstehung vom Druckstock bis zum fertigen Druck verfolgen.

Tradiční výtvarná soutěž pro žáky základních škol a nižších gymnázií do 15 let vyhlášená Galerií výtvarného umění se koná s přestávkami již od roku 1966. Letošní téma zní Ze života hmyzu. Vyhlášení soutěže 14. 9. 2020, dodání prací 8. 11. 2020.

Patnáctý ročník tradičního adventního maratónu nás opět zavede do světa víl a kouzelníků, skřítků, vodníků, statečných princů a krásných princezen, prohnanych pánů a venkovských chasníků. V roli princezen a moudrých dívek se znovu můžeme těšit na Radmilu Urbanovou, coby princ či král jí nebude sekundovat nikdo jiný než Jindřich Skopec. Soutěž, koledy a malé překvapení na závěr pro každého nebudou chybět ani tentokrát. Pozor na změnu místa konání!!

Výkladní skříně v období socialistického Československa nesloužily jen k propagaci zboží, ale byly též jedním z kanálů politické propagandy a osvěty, vybízející k zdravějšímu životnímu stylu, spořivosti nebo pracovní morálce. Široce založený vzdělávací systém produkoval profesionální aranžéry v učebních oborech, na středních uměleckoprůmyslových i vysokých uměleckých školách. Propagační praxe probíhala v síti aranžérských středisek velkých podniků typu Pramen nebo Český svaz spotřebních družstev, vlastní aranžérny s mnoha zaměstnanci měly i obchodní domy. Větší celostátní propagační akce řídil reklamní podnik Merkur, který také realizoval velké výstavy a vyráběl propagační pomůcky, které si objednávali aranžéři z celé republiky. Konaly se také soutěže tematických výkladních skříní a od roku 1969 i soutěžní bienále aranžérské tvorby ARBIEN. Fotografie z časopisu Propagace doplňují na výstavě snímky, skici a makety výkladních skříní z osobních archivů významných aranžérů nebo z archivu obchodního domu Kotva. Další rozměr výstavy tvoří umělecká reflexe aranžování výkladních skříní – část cyklu Pražské výlohy česko-švýcarské fotografky Iren Stehli. Chebský rozměr výstavy dodává soubor snímků Jaroslava Slavíka zachycující proměny zdejších výkladních skříní.

Die Schaufenster dienten zur Zeit der sozialistischen Tschechoslowakei nicht nur der Werbung für Waren, sondern waren auch einer der Kanäle der politischen Propaganda und der Volksaufklärung, welche zu einem gesunden Lebensstil, zur Sparsamkeit oder zur Arbeitsmoral aufforderte. Das breit angelegte Bildungssystem produzierte professionelle Schaufenstergestalter in Lehrberufen, an kunstgewerblichen Mittelschulen und an Kunsthochschulen. Größere gesamtstaatliche Werbeaktionen wurden von dem Werbeunternehmen Merkur durchgeführt, das auch große Ausstellungen realisierte und Werbeutensilien produzierte, die von den Schaufenstergestaltern der ganzen Republik bestellt wurden. Es fanden auch Wettbewerbe in der Gestaltung thematischer Auslagen statt und vom Jahr 1969 an gab es die als Wettbewerb organisierte Biennale der Schaufenstergestaltung ARBIEN. Die Fotografien aus der Zeitschrift Propagace [Werbung] werden in der Ausstellung ergänzt durch Aufnahmen, Skizzen und Modelle von Schaufenstern aus den persönlichen Archiven bedeutender Schaufenstergestalter oder aus dem Archiv des Kaufhauses Kotva [in Prag]. Eine weitere Dimension der Ausstellung bildet die künstlerische Reflexion der Gestaltung von Schaufenstern – ein Teil des Zyklus Prager Schaufenster der tschechisch-schweizerischen Fotografin Iren Stehli.

Před 50 lety v roce 1970 v Chebu proběhl první ročník Mezinárodního festivalu orchestrů mladých, obecně známý pod francouzskou zkratkou FIJO, korespondující s jeho mezinárodním charakterem. Stal se nejvýznamnější kulturní akcí, která je s městem spojována. Od počátku do Chebu přijížděly orchestry a soubory mažorettek ze západní i východní Evropy a počínaje japonským souborem v roce 1989 i z dalších světadílů. Konal se zpravidla jako bienále - pouze dvakrát byl rozestup o rok delší a v roce 1980 byl kvůli olympijským hrám v Moskvě jeden ročník vynechán. To bohužel platí také o ročníku letošním, který musel být zrušen kvůli současné pandemii. GAVU Cheb ve spolupráci s organizátory festivalu chtěla 50 let jeho existence připomenout výstavou a reprezentativní publikací. Z doprovodné akce festivalu se nakonec stala jeho malá náhražka. Jeho historie bude připomenuta řadou fotografií, filmových záběrů, artefaktů a propagačních tiskovin. Celých dlouhých dvacet let před rokem 1989 vytvářel jednotný grafický styl festivalu Ivan Strnad, významný grafik a pedagog Vysoké školy uměleckoprůmyslové, který navrhoval podobu scén i tiskovin. Takováto dlouhodobá spolupráce je i v rámci tehdejší doby zcela ojedinělým fenoménem.

Vor 50 Jahren, im Jahr 1970, fand in Eger der erste Jahrgang des Internationalen Festivals der Jugendblasorchester statt, das seinem internationalen Charakter entsprechend allgemein unter der französischen Abkürzung FIJO bekannt ist. Dieses Festival ist zu der bedeutendsten kulturellen Aktion geworden, die man mit der Stadt verbindet. Von Anfang an kamen nach Eger Orchester und Majorettengruppen aus West- und aus Osteuropa, und beginnend im Jahre 1989 mit einem japanischen Jugendblasorchester auch aus weiteren Kontinenten. Das Festival fand in der Regel als Biennale statt - lediglich zweimal war der Abstand um ein Jahr länger und im Jahr 1980 wurde es wegen der Olympischen Spiele in Moskau ausgelassen. Das gilt leider auch für dieses Jahr, in dem das Festival wegen der gegenwärtig herrschenden Pandemie abgesagt werden musste. Die GAVU Cheb plante in Zusammenarbeit mit den Festivalorganisatoren an die 50 Jahre der Existenz dieses Festivals mit einer Ausstellung und einer repräsentativen Publikation zu erinnern. Aus einer Begleitaktion ist so schließlich ein kleiner Ersatz für das Festival geworden. An dessen Geschichte erinnern wir mit einer Reihe von Fotos, Filmaufnahmen, Artefakten und Werbeschriften. Die langen zwanzig Jahre vor 1989 wurde der einheitliche grafische Stil des Festivals von Ivan Strnad geprägt, einem bedeutenden Grafiker, der auch die Gestalt der Bühnen und der Druckschriften entwarf. Eine derartig langfristige Zusammenarbeit ist auch im Rahmen der damaligen Zeit ein ganz einmaliges Phänomen.



Gotika / Gothik

GAVU – 2. patro / 2. Stock

Moderní a současné umění / Moderne und zeitgenössische Kunst

GAVU – 1. patro, suterén / 1. Stock, Untergeschoss

Životní styl a design v ČSSR / Lifestyle und Design in der CSSR

Retromuseum – přízemí / Erdgeschoß

Středy v GAVU

Akce se konají vždy ve středu v 17.00.

2. září	Ladislav Zikmund-Lender, Adolf Loos	přednáška
9. září	J. Načeradský, V. Holcová, A. V. Hrska	vernisaž
16. září	Marcel Fišer, Jiří Načeradský	komentovaná přednáška
23. září	Richard Biegel, Dějiny evropské architektury	přednáška
30. září	Michael Zachař, Václav Rábab	přednáška
7. října	Richard Biegel, Dějiny evropské architektury	přednáška
14. října	Marcel Fišer, Jiří Načeradský	přednáška
21. října	Štěpán Vácha, Leonardo da Vinci I	přednáška
28. října	Štěpán Vácha, Leonardo da Vinci II	přednáška
4. listopadu	Roky ve výloze	vernisaž
11. listopadu	Daniela Kramerová, Roky ve výloze	přednáška
18. listopadu	Richard Biegel, Dějiny evropské architektury	přednáška
25. listopadu	Ze života hmyzu	vernisaž
2. prosince	Richard Biegel, Dějiny evropské architektury	přednáška
9. prosince	David Chaloupka, A. V. Hrska	přednáška
16. prosince	Michael Zachař, Vlastimil Rada	přednáška
28. listopadu a 5., 12. a 19. prosince (sobota) vždy v 15.30	se koná adventní pohádkové čtení, tentokrát v dominikánském klášteře v Kamenné ulici (klášterní knihovna v 2. p.)	



Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR.

Titulní strana / Titelseite: Jiří Načeradský, Jazzový motiv / Jazzmotiv (výřez / Ausschnitt), 1967, olej na plátně / Öl auf Lnw., 116 x 150 cm, COLLETT Prague | Munich. Foto Otto Palán.